

Ps 136 (135) /wg BT wyd. 4/

¹ Alleluja.

Chwalcie Pana, bo dobry,
bo Jego łaska na wieki.

2 Chwalcie Boga nad bogami,
bo Jego łaska na wieki.

3 Chwalcie Pana nad panami,
bo Jego łaska na wieki.

4 On sam cudów wielkich dokonał,
bo Jego łaska na wieki.

5 On w mądrości uczynił niebiosa,
bo Jego łaska na wieki.

6 On rozpostarł ziemię nad wodami,
bo Jego łaska na wieki.

7 On uczynił wielkie światła,
bo Jego łaska na wieki.

8 Słońce, by dniem władało,
bo Jego łaska na wieki.

9 Księżyc i gwiazdy, by władały nocą,
bo Jego łaska na wieki.

10 On Egipcjanom pobił pierworodnych,
bo Jego łaska na wieki.

11 I wywiódł spośród nich Izraela,
bo Jego łaska na wieki.

12 Ręką potężną, wyciągniętym ramieniem,
bo Jego łaska na wieki.

13 On Morze Czerwone podzielił na części,
bo Jego łaska na wieki.

14 I przeprowadził środkiem Izraela,
bo Jego łaska na wieki.

15 I faraona z jego wojskiem stracił w Morze Czerwone,
bo Jego łaska na wieki.

16 On prowadził swój lud przez pustynię,
bo Jego łaska na wieki.

17 On pobił wielkich królów,

bo Jego łaska na wieki.
18 On uśmiercił królów potężnych,
bo Jego łaska na wieki.
19 Sichona, króla Amorytów,
bo Jego łaska na wieki.
20 I Oga, króla Baszanu,
bo Jego łaska na wieki.
21 A ziemię ich dał na własność,
bo Jego łaska na wieki -
22 jako dziedzictwo sędzie swemu Izraelowi,
bo Jego łaska na wieki.
23 On o nas pamiętał w naszym uniżeniu,
bo Jego łaska na wieki.
24 I uwolnił nas od wrogów,
bo Jego łaska na wieki.
25 On daje pokarm wszelkiemu ciału,
bo Jego łaska na wieki.
26 Dziękujcie Bogu, niebios,
bo Jego łaska na wieki.

Bo Jego łaska na wieki. Ta aklamacja, wypowiedana w drugiej części każdego wersetu Psalmu 136 charakteryzuje jego kompozycję (psalm o kompozycji litanijnej). Psalmista przypisuje Bożej dobroci i łaskowości (*hesed*) zarówno dzieła stworzenia, jak i zbawcze wydarzenia, które miały miejsce w dziejach Izraela. Wezwanie do uwielbienia i dziękczynienia Bogu rozpoczyna i kończy ten psalm.

W mądrości uczynił niebios. Mądrość i wszechmoc Boga objawiły się w cudownym stworzeniu widzialnego świata. Psalmista w swojej modlitwie korzysta z opowiadania o dziele stworzenia w Rdz 1. Kończy jednak na wspomnieniu nocy rozświetlonej światłem księżyca i gwiazd.

I przechodzi do wspomnienia nocy wyjścia Izraela z niewoli egipskiej.

Egipcjanom pobił pierworodnych. Rozpoczyna się pochwała Boga, który w tak dramatyczny sposób okazał swoją moc i zmusił faraona, aby pozwolił Izraelowi wyjść na pustynię (zob. Wj 11-12). Bóg cudownie przeprowadził lud Izraela przez Morze Czerwone (zob. Wj 13,17 –

15,21), prowadził przez pustynię do Ziemi Obiecanej, pokonał króla Amorytów i króla Baszanu, którzy nie chcieli pozwolić na przejście Izraelitów przez ich ziemie (zob. Lb 21,21-35).

O nas pamiętaj w naszym uniżeniu. Wielokrotnie lud Izraela doświadczył łaskawej opieki Boga nad sobą, czy to w niebezpieczeństwie od wrogów, czy w codziennej trosce o spójność i godne życie, o zapewnienie pożywienia i innych środków koniecznych do życia. Wspólnota Kościoła z pewnością odnajdzie w tej modlitwie słowa, poprzez które może wyrazić swoją wdzięczność Bogu za Jego dobroć i opiekę w momentach dramatycznych, jak i codziennego życia wiernych.

Boże Stwórco świata i Panie narodów, Kościół nieustannie pragnie Cię uwielbiać i składać Ci dziękczynienie za nieskończone Twoje dobrodziejstwa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv